INFORMACJE DOTYCZĄCE ORZECZEŃ NIEPUBLIKOWANYCH

Zbiór Orzeczeń

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 marca 2012 r. – Febetra

(sprawa C-333/11)

Artykuł 104 §3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Konwencja TIR — Wspólnotowy kodeks celny — Podatki akcyzowe — Przewóz z zastosowaniem karnetu TIR — Nieprawidłowe zwolnienie — Ustalenie miejsca popełnienia naruszenia — Pobór należności celnych przywozowych i podatków akcyzowych — Właściwość

1. *Swobodny przepływ towarów — Wspólnotowy tranzyt zewnętrzny — Przewóz z zastosowaniem karnetu TIR — Naruszenia lub nieprawidłowości — Ustalenie miejsca popełnienia naruszenia lub nieprawidłowości — Domniemanie, że jest to miejsce stwierdzenia naruszenia — Obalenie w oparciu o dowody przedstawione przez stowarzyszenie poręczające (rozporządzenie Komisji nr 2454/93, art. 454 ust. 3) (por. pkt 38; pkt 1 sentencji)*

2. *Unia celna — Dług celny — Podatek od wartości dodanej — Podatki akcyzowe — Dyrektywa 92/12 — Państwo członkowskie właściwe w przedmiocie pokrycia (dyrektywa Rady 92/12, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1) (por. pkt 43; pkt 2 sentencji)*

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Hof van Cassatie van België – Wykładnia art. 454 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1), art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, s. 1) oraz art. 37 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (konwencja TIR) – Naruszenia lub nieprawidłowości – Miejsce popełnienia naruszenia lub nieprawidłowości – Miejsce uznane za zlokalizowane tam, gdzie stwierdzono naruszenie lub nieprawidłowość w przypadku niemożności określenia miejsca ich popełnienia

Sentencja

1) Artykuł 454 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1662/1999 z dnia 28 lipca 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że stowarzyszenie poręczające może wykazać miejsce popełnienia naruszenia lub nieprawidłowości w oparciu o miejsce, gdzie został przyjęty karnet TIR lub zapieczętowano towary. Jeżeli owo stowarzyszenie skutecznie obali domniemanie właściwości organów celnych państwa członkowskiego, na którego terytorium zostało stwierdzone naruszenie lub nieprawidłowość w trakcie przewozu zrealizowanego z zastosowaniem karnetu TIR na korzyść organów państwa członkowskiego, na którego terytorium faktycznie została popełniona ta nieprawidłowość, czego zbadanie należy do sądu krajowego, organy celne tego ostatniego państwa stają się właściwe do poboru długu celnego.

2) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienionej dyrektywą Rady 96/99/WE z dnia 30 grudnia 1996 r., należy interpretować w ten sposób, że organy celne państwa członkowskiego, na którego terytorium towary zostały odkryte, zajęte i skonfiskowane, są właściwe do poboru podatków akcyzowych, nawet jeśli owe towary zostały wprowadzone na terytorium Unii w innym państwie członkowskim, o ile towary te były przechowywane do celów handlowych, czego ustalenie należy do sądu krajowego.